मास्यु" एवं दिने जाते किमयं राखी जाती दिवा वेति तद्रधमाइ रामिद्यसंस्थे चिति रामिद्यसंचा पूर्व व्याख्याताः गोलाधिक किमिल्ना इत्यादिना । तह प्रश्न-काचे यदि राजिसंची चन्नो भवति तदा तस्य विश्वीनती दिशालका वक्तव्यम् अव दासंची सम्बी मनति तदा राह्मी जना वन्त्रसम् । एवं दिनराविविभागे चाते वेबाचानमान भागैच नेबाः क्रमधी विकल्प्याः यश्चित् दिने प्रदश्स जनातानं तिकान दिने चं चादिलोऽपि चातः ततस्त्रस पुरुषस्य यदि दिशाजना तदा तकादादिसाहिनप्रभाषं कार्यम् अय राजी जना तदा राविष्रवाणं तत्र प्रश्न-बन्नस् तिकृत् कावे यावनविषका महाकिरतुपातः कार्यः यदि प्रस्य दिवालका तदा दिवममाखेन यदा राजी रातिप्रमायीन तत्कात्रसम्भूत्वचववायां गणनां सत्ता तस्यैव चग्नस्य खरेघराग्याद्यप्रभाषेत भागभप इत्यावाप्तां वेखां तावता कानेन गतेन दिनछ राखेशों जन्म यक्त-ध्यम् । एवं सन्त्रभागैः क्रमधः परिपाद्या बेलाः बमयाः विकल्पत्रा विकल्पनीयाः" भट्टी ।

"के चिक्त शंकाध्य वितास्त्रशं शाक्त का नवं सं वध्यनि वा नम् । जन्न विको चीत्रमशेष्य द्वार ध्योक्त हिम्सी हिम्सी है । वस्ति वा चिम्सी वे द्वार प्रमाणिक विकास का निर्माणिक विकास का निर्

''खयानारेण मामज्ञाननिन्द्रवज्ञयाङ विचिदिति बेचि-दाचार्याः यगाङ्गाध्य विताचन्द्रयुक्तावशं याच्य कान-संच मार्स कथयन्ति प्रश्नकाने विश्ववदांशके नव-में शे चन्द्रमा भवति तमिय नशंशकं विशा परिकल्पा त्रिच्यां यके नवमें के चन्द्रमा व्यवस्थित इति चन्द्रन-वांगक्रगतं नचत्रमन्दे वस् । तच्चत्रशुक्तान्तरंत्रके साधि तव जना वक्तव्यम् वस यख नचनया गुक्रानसंदी पासी नास्ति तस्य इच्छातिचारीक्वविधना श्रकान-संची मामः परिकल्पाः तलोक्षस "नचलेण एकोटय-भक्तं वा येन याति श्वरमन्त्री। तत्र्धं चं बक्रव्यम् वर्षे मासं क्रमेगीन | वर्षीच कार्त्ति कादीन्यान्ने वास्ट्रबाद-योज्यानि क्रमधस्त्रिभन्त पञ्चमस्यान्यमस्य च यहर्षे चिति तत्र चन्द्रमा यदि इनमवांचने तस्रांचक्रमः कस्यावाँग् भवति तदा कात्ति के मासि जात दति वक्त-व्यम्। व्यय द्यनवांशकछोडं भवति निशुननवांशक नस्यां शक्ष प्रवासीम्बदा चन्द्रमा भवति तदा मार्ग-त्रीर्वे साथि जात इति वक्तव्यस् । अव निवृत्वांशके त-अवांचनट्तकोडुं कर्कटतवांचते, तस्वांचकपञ्चनकारीः

व्यदा चन्द्रमा भवति तदा योचे साहि सात इति वक्त-ध्यम अय वर्तेटे तस्त्रवांशकपश्चनशोर्क सिंहनवांशके तस्वांचस्यत्रयद्यावीत्वदा चन्द्रमा भवति तदा बाचे-नासि लन्त इति बक्तव्यम् । अय सिं इनवांश्वे तस्वां-जनचत्रध्यकोड्ड जन्दानवांचके तस्तांचकसम्बद्धा-बाँग्बदा चन्द्रमा भवति तदा फाखगुने भाषि जात इति वक्तव्यम्। अय अन्तानवां श्रचम्बद्धीर्द्धः त्वानवां यके तखवां शक्य प्रवासी स्वदा चन्द्रना भवति तदा चैले मासि जात इति वक्तव्यम् वय द्वनानवां यदे तस्तां श्रक्यट-वसीक्षं दविकनमांयके तस्त्रांयकपश्चकस्थानांग्यदा चन्द्रमा सवति तदा वैधान्ते मासि लात इति बङ्ख्यम खय इचिके तस्तांशकण्युक्योडें धन्तिनवांशके तस्-वांश्व बहु एय खावी स्यदा चन्द्रभा भवति तदा उद्ये हे -भाषि जात इत्यवगन्तव्यम् । अव धन्तिनवांशके तद्यवां-यसचतुल्यस्थोर्ड मकर्नयांशक्षत्रस्थार्थान्यसः चन्द्रमः भवति तदा चामादे माधि जात इति वक्तव्यम्। अथ सकरनवां शक्त तक्षां यस्त्र यशोर्ड कुरा नवां यसे तस् वांचकहयसावांच्यदा चन्द्रमा भवतिः तटा चावणे मासि जात इति वक्तव्यम् । ध्यय क्रुक्तनवां यके तस्त्रशं शकदय-खोडं भीननदांशे तस्त्रांशपञ्चक्रद्यार्थाग्यदा चन्द्रमा भवति तदा भाइपरे जाचि जात इति वक्तव्यम् अय भीन नवांशक तस्त्रवांशकपञ्चकश्चीर्त भेषनवांशे तस्त्रवांश षट्कत्रवसार्वाग्यदा चन्द्रमा भवति तदाश्रयुक्ति भाषिः लात इति वक्तव्यस्। अव मेवनवांशके तद्भवांयाएक-क्षोर्ज यदिः चन्द्रशा भवति तदा कार्तिके पाछि जात इलवगनव्यम् । यद्मिन् कतिका रोड्णी व कार्तिकः क्रगशिराही च नागेशोर्धः इनर्वसः हायव गीयः" काली वा पवा च काषः। पर्वकाल गुन्य करकाल गुनी इस्तव फाबगुनः। विमा साती च चैतः। विवासाधानु-राधा च वैद्याखः। क्यो तामुचे क्योतः। पूर्वाधादीकरार मादा चामादः। जनमं धनिता च जानमः। यतिमक्-प्वभाद्रपदोत्तरमाद्रपदाच भाद्रपदः । रेवस्वविनीभरण्य-वास्युकः। यकारुक्तम् किमन्तु पञ्चमस्यान्यसन्तां च यहर्षिति । एवं श्रुकान्तस मास्य श्रुक्तान्य इचिनेतत्-प्रतिपादयति यसचा शुक्कपचान्ते येन नचलेण युक्तचाइप-बिक्तीमासी बह्नव्यः यथा कार्तिकश्रुष्ठपत्ताले कति-बारोडियीभ्यामस्यतमेन युतचन्द्रमा भवति तेन कार्तिः कोसास अध्यते. एवमन्ये भानपि. योज्यते । तदैतहुन् वते